

„**Postní píseň**“ (ke křížové cestě) text: Ivan Slavík (1920-2002) /hudba: Petr Chaloupský OP (*1964) /2014)

1.a)U sto-lu s ná-mi se-dí Pán, chléb spá-sy bu-de po-dá-ván,
1.b)A je to po - krm ži - vo-ta, do kon-ce svě-ta bu-de brán,

dnes pi - jem ka-lich po-pr - vé, rty na-má - či - me do kr - ve,
nad smrt je Bo-ží do-bro-ta, mi-láč-kem Pá-ně bu-de Jan

jež zít-ra ska-ne z je-ho ran.
a Ji - dáš už je po-tres-tán.

2. Do tmy se hrouží zahrada. - Ježíš se do muk propadá,-
- do všech hrůz světa Boží Syn. - Tak sebe za výkupné dá - i našich ran a našich vin.
3. Kaifáš, Annáš i Herodes - odsoudí včera jako dnes -
- Beránka, jenž je bez vi-ny. - Světskou moc přesto zničí rez, - zatímco Král je jediný.
4. a) Petr se stydí, že se bál - a Pilát ptá se: "Ty jsi král?!" -
- V bezbranném krále nevidí. - Dobře má Petr, že se kál, - však běda, kdo se nestydí,
- 4.b) Ne Ježíš, ale Barabáš, - ten bude pravý přítel náš. -
- Ne Boží láska, ale hněv, - na nás i syny Jeho krev! - Člověče, to si vybíráš?
5. Umyl si ruce, Krista dal, - aby Ho žoldněř zbičoval. -
- Piláte, myslíš, že jsi čist? - Kdeko-li s trním bude Král, - též o soudci se bude čist!
6. Beránek jde a nese kříž - a třikrát pod ním poklesá. -
- Oč hlině je a prachu blíž, - pozvedá zemi k nebi výš, - otvírá křížem nebesa.
7. Je Bůh jak člověk znavený, - právě tak budeš jednou ty! -
- Chceš-li se dočkat odměny, - že vyvede tě z temnoty, - vem kříž jak Šimon z Kyrény!
8. Plakaly z Jeruzaléma - ty ženy a už nepláčí? -
- Že v každé Pán být zabit má, - jež zrod děťátku odnímá, - to svědomí jim netlačí?
9. Pán je nám vydán do rukou, - hřichy Ho na kříž přitlukou, -
- jej na potupu vztýčíme. - Ten Ponížený pod mukou - je ráj a vykoupení mé.
10. Dva lotři jsou s ním na kříži, - jen jeden z nich je kající. -
- I náš čas až se přiblíží, - kéž jsme po Jeho pravici, - jinak se Bůh k nám nesníží.
11. Na čas nás Kristus opouští, - svou Matku svěří Janovi. -
- Nebudem jako na poušti, - je s námi Ta, jež odpouští, - až budem v koncích, odpoví.
- 12.a) Zmíráme všichni, jedna smrt - je pouze Krista Ježíše.
- Živý Bůh smrtí nepohrd, - na kříž je přibit do výše, - všem na očích je jeho smrt.
- 12.b) Prochází umíráním Bůh - a volá: „Pročs mě opustil?“ -
- Boží pláč rozdírá tí sluch, - to On se k smrti ponížil, - aby tě zved a vykoupil!
13. Být ještě musí pochován - do hrobu zcela nového. -
- Ovinut rouškou, milován, - oplakáván a pod stráž dán - a kámen svalen na Ně-ho.
- 14.a) A žádný kámen, žádná moc - nemůže Život zadržet. -
- Bůh je Bůh živých, stvořil svět - a den, jenž přemáhá vždy noc,-
- a radost, která roste z _běd.
- 14.b) Ten hrob je prázdný. Vstal náš Pán. - V Emauzích se s Ním sejdeme. -
- Až na soud budu povolán, - kéž ke svatým jsem počítán - a On je vykoupení mé!

„**Postní píseň**“ (ke křížové cestě) text: Ivan Slavík (1920-2002) /hudba: Petr Chaloupský OP (*1964) /2014)

1.a)U sto-lu s ná-mi se-dí Pán, chléb spá-sy bu-de po-dá-ván,
1.b)A je to po - krm ži - vo-ta, do kon-ce svě-ta bu-de brán,

dnes pi - jem ka-lich po-pr - vé, rty na-má - či - me do kr - ve,
nad smrt je Bo-ží do-bro-ta, mi-láč-kem Pá-ně bu-de Jan

jež zít-ra ska-ne z je-ho ran.
a Ji - dáš už je po-tres-tán.

2. Do tmy se hrouží zahrada. - Ježíš se do muk propadá,-
- do všech hrůz světa Boží Syn. - Tak sebe za výkupné dá - i našich ran a našich vin.
3. Kaifáš, Annáš i Herodes - odsoudí včera jako dnes -
- Beránka, jenž je bez vi-ny. - Světskou moc přesto zničí rez, - zatímco Král je jediný.
4. a) Petr se stydí, že se bál - a Pilát ptá se: "Ty jsi král?!" -
- V bezbranném krále nevidí. - Dobře má Petr, že se kál, - však běda, kdo se nestydí,
- 4.b) Ne Ježíš, ale Barabáš, - ten bude pravý přítel náš. -
- Ne Boží láska, ale hněv, - na nás i syny Jeho krev! - Člověče, to si vybíráš?
5. Umyl si ruce, Krista dal, - aby Ho žoldněř zbičoval. -
- Piláte, myslíš, že jsi čist? - Kdeko-li s trním bude Král, - též o soudci se bude čist!
6. Beránek jde a nese kříž - a třikrát pod ním poklesá. -
- Oč hlině je a prachu blíž, - pozvedá zemi k nebi výš, - otvírá křížem nebesa.
7. Je Bůh jak člověk znavený, - právě tak budeš jednou ty! -
- Chceš-li se dočkat odměny, - že vyvede tě z temnoty, - vem kříž jak Šimon z Kyrény!
8. Plakaly z Jeruzaléma - ty ženy a už nepláčí? -
- Že v každé Pán být zabit má, - jež zrod děťátku odnímá, - to svědomí jim netlačí?
9. Pán je nám vydán do rukou, - hřichy Ho na kříž přitlukou, -
- jej na potupu vztýčíme. - Ten Ponížený pod mukou - je ráj a vykoupení mé.
10. Dva lotři jsou s ním na kříži, - jen jeden z nich je kající. -
- I náš čas až se přiblíží, - kéž jsme po Jeho pravici, - jinak se Bůh k nám nesníží.
11. Na čas nás Kristus opouští, - svou Matku svěří Janovi. -
- Nebudem jako na poušti, - je s námi Ta, jež odpouští, - až budem v koncích, odpoví.
- 12.a) Zmíráme všichni, jedna smrt - je pouze Krista Ježíše.
- Živý Bůh smrtí nepohrd, - na kříž je přibit do výše, - všem na očích je jeho smrt.
- 12.b) Prochází umíráním Bůh - a volá: „Pročs mě opustil?“ -
- Boží pláč rozdírá tí sluch, - to On se k smrti ponížil, - aby tě zved a vykoupil!
13. Být ještě musí pochován - do hrobu zcela nového. -
- Ovinut rouškou, milován, - oplakáván a pod stráž dán - a kámen svalen na Ně-ho.
- 14.a) A žádný kámen, žádná moc - nemůže Život zadržet. -
- Bůh je Bůh živých, stvořil svět - a den, jenž přemáhá vždy noc,-
- a radost, která roste z _běd.
- 14.b) Ten hrob je prázdný. Vstal náš Pán. - V Emauzích se s Ním sejdeme. -
- Až na soud budu povolán, - kéž ke svatým jsem počítán - a On je vykoupení mé!

„**Postní píseň**“ (ke křížové cestě) text: Ivan Slavík (1920-2002) /hudba: Petr Chaloupský OP (*1964) /2014)

1.a)U sto-lu s ná-mi se-dí Pán, chléb spá-sy bu-de po-dá-ván,
1.b)A je to po - krm ži - vo-ta, do kon-ce svě-ta bu-de brán,

dnes pi - jem ka-lich po-pr - vé, rty na-má - či - me do kr - ve,
nad smrt je Bo-ží do-bro-ta, mi-láč-kem Pá-ně bu-de Jan

jež zít-ra ska-ne z je-ho ran.
a Ji - dáš už je po-tres-tán.

2. Do tmy se hrouží zahrada. - Ježíš se do muk propadá,-
- do všech hrůz světa Boží Syn. - Tak sebe za výkupné dá - i našich ran a našich vin.
3. Kaifáš, Annáš i Herodes - odsoudí včera jako dnes -
- Beránka, jenž je bez vi-ny. - Světskou moc přesto zničí rez, - zatímco Král je jediný.
4. a) Petr se stydí, že se bál - a Pilát ptá se: "Ty jsi král?!" -
- V bezbranném krále nevidí. - Dobře má Petr, že se kál, - však běda, kdo se nestydí,
- 4.b) Ne Ježíš, ale Barabáš, - ten bude pravý přítel náš. -
- Ne Boží láska, ale hněv, - na nás i syny Jeho krev! - Člověče, to si vybíráš?
5. Umyl si ruce, Krista dal, - aby Ho žoldněř zbičoval. -
- Piláte, myslíš, že jsi čist? - Kdeko-li s trním bude Král, - též o soudci se bude čist!
6. Beránek jde a nese kříž - a třikrát pod ním poklesá. -
- Oč hlině je a prachu blíž, - pozvedá zemi k nebi výš, - otvírá křížem nebesa.
7. Je Bůh jak člověk znavený, - právě tak budeš jednou ty! -
- Chceš-li se dočkat odměny, - že vyvede tě z temnoty, - vem kříž jak Šimon z Kyrény!
8. Plakaly z Jeruzaléma - ty ženy a už nepláčí? -
- Že v každé Pán být zabit má, - jež zrod děťátku odnímá, - to svědomí jim netlačí?
9. Pán je nám vydán do rukou, - hřichy Ho na kříž přitlukou, -
- jej na potupu vztýčíme. - Ten Ponížený pod mukou - je ráj a vykoupení mé.
10. Dva lotři jsou s ním na kříži, - jen jeden z nich je kající. -
- I náš čas až se přiblíží, - kéž jsme po Jeho pravici, - jinak se Bůh k nám nesníží.
11. Na čas nás Kristus opouští, - svou Matku svěří Janovi. -
- Nebudem jako na poušti, - je s námi Ta, jež odpouští, - až budem v koncích, odpoví.
- 12.a) Zmíráme všichni, jedna smrt - je pouze Krista Ježíše.
- Živý Bůh smrtí nepohrd, - na kříž je přibit do výše, - všem na očích je jeho smrt.
- 12.b) Prochází umíráním Bůh - a volá: „Pročs mě opustil?“ -
- Boží pláč rozdírá tí sluch, - to On se k smrti ponížil, - aby tě zved a vykoupil!
13. Být ještě musí pochován - do hrobu zcela nového. -
- Ovinut rouškou, milován, - oplakáván a pod stráž dán - a kámen svalen na Ně-ho.
- 14.a) A žádný kámen, žádná moc - nemůže Život zadržet. -
- Bůh je Bůh živých, stvořil svět - a den, jenž přemáhá vždy noc,-
- a radost, která roste z _běd.
- 14.b) Ten hrob je prázdný. Vstal náš Pán. - V Emauzích se s Ním sejdeme. -
- Až na soud budu povolán, - kéž ke svatým jsem počítán - a On je vykoupení mé!

„**Postní píseň**“ (ke křížové cestě) text: Ivan Slavík (1920-2002) /hudba: Petr Chaloupský OP (*1964) /2014)

1.a)U sto-lu s ná-mi se-dí Pán, chléb spá-sy bu-de po-dá-ván,
1.b)A je to po - krm ži - vo-ta, do kon-ce svě-ta bu-de brán,

dnes pi - jem ka-lich po-pr - vé, rty na-má - či - me do kr - ve,
nad smrt je Bo-ží do-bro-ta, mi-láč-kem Pá-ně bu-de Jan

jež zít-ra ska-ne z je-ho ran.
a Ji - dáš už je po-tres-tán.

2. Do tmy se hrouží zahrada. - Ježíš se do muk propadá,-
- do všech hrůz světa Boží Syn. - Tak sebe za výkupné dá - i našich ran a našich vin.
3. Kaifáš, Annáš i Herodes - odsoudí včera jako dnes -
- Beránka, jenž je bez vi-ny. - Světskou moc přesto zničí rez, - zatímco Král je jediný.
4. a) Petr se stydí, že se bál - a Pilát ptá se: "Ty jsi král?!" -
- V bezbranném krále nevidí. - Dobře má Petr, že se kál, - však běda, kdo se nestydí,
- 4.b) Ne Ježíš, ale Barabáš, - ten bude pravý přítel náš. -
- Ne Boží láska, ale hněv, - na nás i syny Jeho krev! - Člověče, to si vybíráš?
5. Umyl si ruce, Krista dal, - aby Ho žoldněř zbičoval. -
- Piláte, myslíš, že jsi čist? - Kdeko-li s trním bude Král, - též o soudci se bude čist!
6. Beránek jde a nese kříž - a třikrát pod ním poklesá. -
- Oč hlině je a prachu blíž, - pozvedá zemi k nebi výš, - otvírá křížem nebesa.
7. Je Bůh jak člověk znavený, - právě tak budeš jednou ty! -
- Chceš-li se dočkat odměny, - že vyvede tě z temnoty, - vem kříž jak Šimon z Kyrény!
8. Plakaly z Jeruzaléma - ty ženy a už nepláčí? -
- Že v každé Pán být zabit má, - jež zrod děťátku odnímá, - to svědomí jim netlačí?
9. Pán je nám vydán do rukou, - hřichy Ho na kříž přitlukou, -
- jej na potupu vztýčíme. - Ten Ponížený pod mukou - je ráj a vykoupení mé.
10. Dva lotři jsou s ním na kříži, - jen jeden z nich je kající. -
- I náš čas až se přiblíží, - kéž jsme po Jeho pravici, - jinak se Bůh k nám nesníží.
11. Na čas nás Kristus opouští, - svou Matku svěří Janovi. -
- Nebudem jako na poušti, - je s námi Ta, jež odpouští, - až budem v koncích, odpoví.
- 12.a) Zmíráme všichni, jedna smrt - je pouze Krista Ježíše.
- Živý Bůh smrtí nepohrd, - na kříž je přibit do výše, - všem na očích je jeho smrt.
- 12.b) Prochází umíráním Bůh - a volá: „Pročs mě opustil?“ -
- Boží pláč rozdírá tí sluch, - to On se k smrti ponížil, - aby tě zved a vykoupil!
13. Být ještě musí pochován - do hrobu zcela nového. -
- Ovinut rouškou, milován, - oplakáván a pod stráž dán - a kámen svalen na Ně-ho.
- 14.a) A žádný kámen, žádná moc - nemůže Život zadržet. -
- Bůh je Bůh živých, stvořil svět - a den, jenž přemáhá vždy noc,-
- a radost, která roste z _běd.
- 14.b) Ten hrob je prázdný. Vstal náš Pán. - V Emauzích se s Ním sejdeme. -
- Až na soud budu povolán, - kéž ke svatým jsem počítán - a On je vykoupení mé!